

תלמודו בידו

דף נא עמוד א

- א** [לרבא, מה הטעם של רבן גמליאל אין גט אחר גט ואין מאמר אחר מאמר, ואין השני נאסר בקרובותיה ?
- ב** [לאביי, מהו טעמו של רבן גמליאל שאין גט אחר גט, ואין מאמר אחר מאמר ?
- ג** [מה הטעם של חכמים שיש גט אחר גט, ומאמר אחר מאמר ?
- ד** [לרבן גמליאל, לענין מה ביאה פסולה עדיפה ממאמר, ולענין מה גרועה ?
- ה** [נפלו לפניו שתי יבמות, ונתן לאחת גט ואחר כך חלץ לה, האם נפטרה הצרה ?

- א** גט: כי ספק אם גט מפקיע זיקה. ולכן ממה נפשך: אם גט הראשון הפקיע, אין לגט השני על מה לחול. ואם לא הפקיע, אז גם גט השני לא יועיל. מאמר: כי ספק אם מאמר קונה ביבמה. וממה נפשך: אם מאמר קונה, הרי קנה את הראשונה ופקעה זיקת השניה. ואם אינו קונה, אז גם את השניה לא קנה.
- ב** גט: גט הראשון הועיל להפקיע את הזיקה כמלא כחו, וממילא לגט השני אין לו תוקף. אבל יש מאמר אחר גט, כי המאמר פועל על שארית הזיקה ששייר הגט. מאמר: מאמר הראשון קונה את היבמה כמלא כחו, וממילא למאמר השני אין לו תוקף. אבל יש גט אחר מאמר, כי הגט מפקיע שארית הזיקה ששייר המאמר.
- ג** תקנו חכמים שיש כח ליבם לעשות גט ומאמר בכל יבמה ויבמה.
- ד** עדיפה: אחר מאמר לזו מועילה ביאה הפסולה בצרתה, אך מאמר בצרה אינו מועיל. גרועה: נתן גט לזו ובא על זו ולא קנה את הזיקה ששייר הגט, ומועיל מאמר בשלישית. אך נתן גט לזו ומאמר לזו וקנה מה ששייר הגט, אין מועיל מאמר בשלישית.
- ה** יש זיקה: לא נפטרה הצרה. שזיקת הראשונה נקלשה, וחליצתה אינה מפקעת זיקת השניה שנשארה שלמה. אלא חולץ לשניה, ונפטרת אף הראשונה. אין זיקה: נפטרה הצרה. כי מאחר שהזיקה חלשה, ניתן להפקיעו בחליצה כל שהוא.